

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

De poppen van de feeën

Eén dag per jaar gunt de koningin van de feeën haar kleine onderdanen een feestdag waarin ze een wens kunnen doen. Als de koningin het goed en juist acht, vervult ze hun verlangens. Omdat ze een wijze en liefdevolle koningin is, moet ze soms een wens ontkennen, omdat zij weet wat het beste is voor de kleine feeën.

Op zo'n dag vroeg een kleine fee om een pop met mooie jurkjes, net zoals echte kinderen hebben. De koningin dacht even na, aangezien niemand in sprookjesland ooit om een pop had gevraagd. Ze was verbaasd en vroeg zich af waar ze er een kon vinden.

"Oh lieve koningin, we zouden allemaal wel eens graag een mooie pop willen hebben om mee te spelen," smeekten alle feeën, terwijl ze zich rond hun koningin verzamelden.

"Ik zal jullie wens in vervulling laten gaan, op één voorwaarde," zei de koningin. "Jullie moeten de poppen opbergen als je klaar bent met spelen, want als je dat niet doet, zal dat grote problemen veroorzaken."

Elke fee beloofde trouw haar pop op te bergen als ze klaar was met spelen. De koningin droeg hen op om haar de volgende nacht om middernacht te ontmoeten om hun poppen in ontvangst te nemen.

De volgende dag hadden de kleine feeën het ontzettend druk. Ze fladderden rond en voerden ijverig de bevelen

van hun koningin uit, zodat stervelingen geen enkele fee konden zien. Toen de klok de volgende nacht middernacht sloeg, verzamelden alle feeën zich in een dal, wachtend op hun koningin. Ze verscheen en droeg hen op haar te volgen.

Ze vlogen over heuvels en valleien totdat ze een prachtige tuin bereikten, vol bloemen. De koningin leidde hen langs de bloemen tot ze bij de hoge stokrozen kwamen die bij de stenen muur aan het eind van de tuin stonden.

"Hier zijn jullie poppen, mijn lieve feeën," verklaarde de koningin. "Neem er elk één."

De kleine feeën keken verbaasd om zich heen. "Maar waar zijn de poppen?" vroegen ze. "Wij zien alleen bloemen."

"De stokroosbloemen zijn jullie poppen," legde de koningin uit, terwijl ze elke bloesem met haar toverstok aanraakte. Terwijl ze dat deed, verscheen er op elke bloem een klein gezichtje, en de bloesem sprong van zijn plaats op de stengel.

De kleine feeën waren blij en lachten van verrukking. Ze hadden allemaal een pop met een prachtig gekleurde jurk: karmozijnrood, paars, wit en rood. Ze verkondigden dat geen enkel gewoon kind ooit zulke mooie en leuke poppen had bezeten.

"Denk eraan dat je elke pop weer op zijn plaats moet zetten als je klaar bent met spelen," bracht de koningin hen in herinnering. "Als ik er een vind die niet op zijn plaats zit, zal ik ze weghalen."

De hele nacht speelden de kleine feeën met hun stokroos-poppen in de tuin en verzorgden ze met uiterste zachtheid. Geen enkele pop was kapot of had een gescheurde jurk. Toen de vage strepen van de dageraad in de lucht verschenen, brachten de feeën de poppen terug naar de aangewezen plek op de hoge stelen.

Terwijl de ochtendzon de tuin verlichtte, bloeiden de stokrozen levendiger dan ooit tevoren. De koningin doorkruiste de tuin, maar vond geen enkele pop die niet op zijn plaats was gezet.

Elke nacht, terwijl de stokrozen bloeiden, waren ze, als je met sprookjesogen kon kijken, getuige van de feeën die zich om middernacht verzamelden om met hun bloemen-poppen te spelen. En je zou zien dat elke kleine fee nooit vergat haar pop op te bergen voordat ze naar huis terugkeerde. Daarom konden ze de volgende avond hun poppen altijd weer vinden, met mooie jurkjes aan, fris en helder.